

net og Industrien, i Ligevægt med Hinanden, er det nødvendigt at nedsette den Sum, der bliver ydet til Industrien; thi denne spiller langt fra den Rolle her i Landet, som Agerbruget. Naar man seer hen til den Maade, hvorpaa disse Summer ere anvendte til Industriens Fremme, saa maa jeg tilstaae, at jeg for mit Vedkommende har den Anskuelse, at de ere anvendte mindre heldigt. Der er ikke for langt mange Tusende Rigsbankdaler til Udstilling af Agerbrugsredskaber, der er ikke forlangt betydelige Beløb til Understøttelser og Sligt; Beløbet er altsaa til enkelte bestemte Foretagender, som kunne være mere eller mindre nyttige, men om hvis Nytte der aldeles ikke kan være nogen Tvivl. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand maa indrømme, at det ialtsald er tvivlsomt, om det Tilskud af 3000 Rbd. til Industriendstillingen i Kjøbenhavn ikke skulde være temmelig rundeligt efter vore Forhold. Naar den ærede Rigsdagsmand fremdeles har sagt, at jeg har havt væsentlig Uret med Hensyn til det, jeg har yttret om den Maade, hvorpaa denne Sum blev anvendt i Sammenligning med de andre Landsdele, saa maa jeg tillade mig atter at gjentage, hvad jeg allerede oftere har sagt, nemlig, at tidligere blev der ydet til Industriens Fremme for hele Monarchiet 6000 Rbd., $\frac{2}{3}$ deraf er altsaa 3600 Rbd.; dersom der nu for Kongeriget bliver ydet Understøttelse i samme Forhold som tidligere, saa vilde det altsaa blive 3600 Rbd., og at dette vilde være det Passende, vil bedst sees deraf, som af den ærede Rigsdagsmand fremhævet, at der baade fra Slesvig og Holsteen ogsaa er bevilget visse Summer til denne Anvendelse. Det er ganske sandt, at i det forløbne Aar blev der bevilget 5000 Rbd., men jeg maa udtale som min personlige Anskuelse, at det var en Feil fra Finansudvalgets Side, at det ikke gjorde Forslag i samme Retning som nu, hvorved jeg virkelig troer, at Sagen bliver stillet paa den rigtigste Maade.

Udsættelse: Dersom der ikke var nogen anden Gavn ved at nedsette noget i denne Sum til Industriens Fremme, saa er der den, at det bringer os i Grindring; at vi i det Hele skulle være meget varlige med at bevilge Summer af denne Art til at fremme

den og den Sag, som kan være en privat Sag. Selv Agerbruget med al dets Bigtighed skulle vi vide at begrænde i saa Henseende. Vi ere især med at gaae for vidt, og jeg skal, haaber jeg, snart overtøge de Herrer om, at alle de Gjenstande, hvoraft man haaber og venter saa Meget, langt fra ikke have den Betydning, som man troer. De have kun den Betydning, at man kommer til at give Penge ud derfor, uden at faae noget synderligt Resultat deraf. Man skal i det Hele ved alle finansielle Bevillinger vogte sig for det, som til en vis Tid bliver „Liebhaveri“. Nu ere vi ved „Træplantningens Liebhaveri“, vi skulle ved en anden Sags Behandling see, at vi have Liebhaveri for at kaste Lys paa Havet, hvilket koster os Millioner. Lader os vogte os for Liebhaveri ogsaa med Hensyn til Træplantning (R. 6: Det er meget mere end Liebhaveri!). Er det mere end Liebhaveri, saa kommer det nok frem, uden at vi behøve at understøtte det, men, er det kun Liebhaveri, saa skulle vi ikke understøtte det. Det ærede Medlem har sagt, naar en Mand sætter sin Gre i at fuldbyrde en saadan Sag og har Lyst og Gyne dertil, saa skal man ikke hindre ham deri, naar Sagen tillige er vigtig, men, dersom enhver Mand i Landet vidste, at, naar han havde Lyst og Gyne til at beskæftige sig med en vigtig Sag, saa kunde han af os faae de Midler, han efter egen Indskydelse fandt nødvendige dertil, troer saa ikke det ærede Medlem, at vi Alle sammen vilde finde en eller anden Sag, som vi havde Lyst til at beskæftige os med, naar vi fik Penge dertil? (R. 6: Sagen skulde tillige være vigtig!). Vi skulde nok, Enhver især, kunne finde en Sag, som maaffæe kunde være ligesaa vigtig som Planteskoler. Det ærede Medlem har vist nok følt hvad Sagen i sig selv havde at betyde, idet han har kaldt den forlangte Sum „smaa 800 Rbd.“, men, naar vi bevilge „smaa 800 Rbd.“, saa bevilge vi 800 Rbd., de blive hverken mindre eller større, fordi de kaldes „smaa“. Men dette beviser allerede, at det ærede Medlem har følt, at det var Meget, der var begjært, skøndt han har kaldt det „smaa 800 Rbd.“ (R. 6: I Forhold til Diemedet!). Diemedet vil jeg lade være stort; det er store Træer, men det Første,